MIELIPIDE

Ei saa sitä kaasua mistään, eikä kyllä saa E85:ttäkään, joten autoilijat on pakotettu ajamaan bensalla tai dieselillä käytännössä koko Suomessa. **NIMIMERKKI KU EI OO TARJONTAA NIIN EI OO.**

LUKIJALTA

Lihakunta uuden ajan edessä

Lihakunta osuuskunta on 110-vuotisen historiansa aikana ollut useiden erilaisten haasteiden edessä. Kullekin ajanjaksolle on tyypillistä oman aikakautensa henki ja asioiden erilainen painotus.

Ansiokkaasti jokainen sukupolvi vuorollaan on parhaan ymmärryksensä valossa kehittänyt osuuskuntaa koettaen ennakoida tulevaisuuden muutostarpeita.

Suurimpia muutoksia on varmasti ollut Lihakunnan muutos käytännön karjakauppiaasta holding-yhtiöksi. Osittain tästä syystä jäsensuhteiden hoito on muuttunut haastavammaksi.

”Etäsuhteet” vaativat tunnetusti enemmän. Lihakuntalaisuus on kärsinyt vuosien saatossa inflaation ja osuuskunnasta on etäännytty.

Tämän ajan henkeen kuuluu vuorovaikutuksellisuus. Osuuskunta tarvitsee hallinnon, joka pystyy keskusteluttamaan tavoitteet, joiden eteen tehdään töitä.

Avoimuus sitouttaa myös hallintohenkilöitä tehtyihin päätöksiin. Luottamus voi syntyä ainoastaan avoimuuden pohjalle. Lihakunnan hallinnon uudistuksessa oli kyse nimenomaan uuden keskusteluyhteyden avaamisesta, tavoitteena entistä jäsenlähtöisempi osuuskunta.

Nyt kokoontuva ylimääräinen edustajiston kokous saa ottaa kantaa, tekikö hallintoneuvosto joulukuisessa kokouksessa oikean ratkaisun uudistaessaan Lihakunnan hallitusta.

Me hallintoneuvoston jäsenet uskomme niin tehneemme ja toivomme, että uusille tuulille annetaan mahdollisuus puhaltaa.

Haluamme aidosti kehittää Lihakuntaa luotettavana kumppanina tuottajille ja olla luomassa katkeamatonta viestiketjua ruohonjuuritasolta aina osakkuusyhtiöihin saakka.

Janne Haatainen
Tiina Hyvönen
Hannu Kananen
Markku Koivumäki
Ari Lajunen
Päivi Lukkarinen
Jukka Mikkonen
Asmo Mikonsaari
Mika Niku
Jouko Suhonen
Teuvo Mutanen
Juha Partanen
Vuokko Leivonen
Ari Varis

KARI SALONEN

Tehostuneen metsähoidon ansiosta metsiemme vuosittainen kasvu ylittää jo 100 miljoonaa kuutiometriä, mutta hakkuupoistuma siitä on vain noin 60 prosentin luokkaa, kirjoittaa Veikko Leväniemi.

Puu ei kulje

Äskettäin uutisoitiin teollisuuden ostamista vuoden 2012 puumääristä. Ne olivat jääneet alle 30 miljoonan motin, ja ostot ovat laskusuunnassa.

Maassa on puuta noin 400 metrin pino jokaista suomalaista kohti. Tehostuneen metsähoidon ansiosta metsiemme vuosittainen kasvu ylittää jo 100 miljoonaa kuutiometriä, mutta hakkuupoistuma siitä on vain noin 60 prosentin luokkaa. Tämän seurauksena keskivertosuomalaisen pino pitenee joka vuosi kymmenisen metriä.

Sotien jälkeen lanseerattiin puulla päästävän parempiin päiviin. Nyt tilanne on toinen, kun metsäteollisuus investoi milloin mihinkin maahan, paperikoneita pysäytetään ja sahat seisovat.

Surkeuden huippuna Suomeen tuodaan kuukausittain miljoona mottia puuta Venäjältä, Virosta, Latviasta ja Ruotsista. Kapitaalilla ei ole tunnetusti kotimaata ja se hakeutuu sinne, missä sillä on paras tuotto. Siten ei ole ihme, ettei Suomessa ole 15 vuoteen juuri investoitu kemialliseen puunjalostukseen.

Puunjalostusteollisuus syyttää metsäomistajia suomalaisen puun korkeasta hinnasta. Asia ei kuitenkaan taida olla niin kuin miltä se näyttää.

Kun myyjä saa tukkikuutiosta 50 euroa, niin firmalle se maksaa alvin kanssa 62 euroa. Metsänomistaja puolestaan saa kuutiostaan 36 euroa, kun hän maksanut siitä päältä 28 prosentin pääomaveron. SAK:n Lylyn vaatima metsien kiinteistövero ei ainakaan laskisi kantohintoja. Metsälaki velvoittaa metsänomistajat hakkuiden jälkeen metsänviljelyyn.

Metsän kiertokulku vie 80–100 vuotta ja ainakin kolme miespolvea. Ensi kesän metsänviljelytöitä ei tehdä pikavoittojen toivossa, kun niistä loppusato korjataan noin 2100.

Suomen verotus ja vuosikymmeniä kestävät hoitotoimet selittävät sen, miksi vaikkapa Kiinasta on tullut edullisen sahatavaran tuottajamaa. Kiinalaiset panevat surutta metsää matalaksi Venäjän Trans-Siperiassa ja Afrikassa pelkäämättä alvilippuja, pääoma- ja kiinteistöveroa tai metsänhoitovelvoitteita.

Vimpeliläisjuurinen kansanedustaja ja oppilaani Ville Vähämäki teki hallitukselle kirjallisen kysymyksen ja ehdotuksen metsäverotuksessa palaamisesta pinta-alaverotukseen. Vähämäki perusteli näkemystään sillä, että pinta-alaverotus kannustaisi metsätilallista hoitamaan palstojaan myyntiverotusta paremmin ja tasaisi puumarkkinoita. Vähämäki saa tukea metsäammattilaisilta.

Keskustan puheenjohtaja Juha Sipilä puhuu voimallisesti vihreän talouden puolesta. Se purkaisi puusumaa ja ohjaisi siitä saatavat tulot kansantalouden kiertokulkuun ja petraisi samalla työllisyyttä.

Sipilä on näkemyksiltään vihreitä vihreämpi, mutta tappaako metsätulojen verotus lehmän jo ennen poikimista?

Veikko Leväniemi

Paljonko metsä sitoo hiiltä?

Metsään kertyy hiiltä elävän ja kuolleen biomassan lisääntyessä. Biomassan kuiva-aineesta noin puolet on hiiltä.

Biomassaa kertyy puiden runkoihin, oksiin, kuoreen ja paksumpiin juuriin. Taimikoissa myös neulas- ja lehtimassa lisääntyy aluksi, sitten se pysyttelee vuosikymmenet suunnilleen samana, kunnes oikein vanhoissa metsissä taas alkaa vähetä.

Järkevät harvennushakkuut pienentävät neulas- ja lehtimassaa muutamaksi vuodeksi, sitten se palautuu taas harvennusta edeltävälle tasolle.

Maassa oleva biomassa vähenee avohakkuun ja uuden metsikön perustamisen jälkeen, koska metsikön olosuhteet muuttuvat humuksen hajoamisen kannalta edullisemmiksi kuin ennen avohakkuuta. Metsikön vanhetessa maan humusmassa alkaa taas lisääntyä. Pintakasvillisuutta on eniten noin viidestä kymmeneen vuotta avohakkuun jälkeen, jonka jälkeen pintakasvillisuuden määrä alkaa vähetä.

Hiilen kertymä metsään voitaisiin mitata kohtuullisilla kustannuksilla. Mitataan paljonko metsässä on hiiltä avohakkuun jälkeen, ja paljonko jonakin myöhempänä ajankohtana. Erotus on hiilen kertymä.

Hiilen kertymisen mittaamiseen sopivia kokeita tehtiin Metsäntutkimuslaitoksessa lähinnä 1970-luvulla. Kokeilta mitattiin orgaanisenaineen määrä avohakkuun jälkeen, otettiin maanäytteet humuskerroksesta, kivennäismaasta 0-30 cm ja 30-60 cm.

Lisäksi mitattiin kantojen läpimitta ja puulaji. Vanhimmat kokeet ovat nyt noin 40 vuotta vanhoja. Kokeita on eri puolella Suomea ja erilaisilla kasvupaikoilla.

Näillä kokeilla on 12 erilaista muokkaus- ja lannoituskäsittelyä. Kokeissa on neljä toistoa, eri sama käsittely toistuu neljästi kaikissa kokeissa. Kokeiden koealat ovat 0,25 hehtaarin kokoisia.

Nyt tarvitsisi mitata kokeiden puusto vielä kerran ja ottaa maanäytteet samalla tavalla kuin kokeita perustettaessa. Silloin saataisiin yksiselitteinen tieto hiilen kertymisestä metsään, ja ennen kaikkea, miten maankäsittelyt vaikkutavat hiilen kertymiseen.

Teuvo Levula

Uusi rata vihreällä sähköllä

Lapin läpi on suunniteltu rautatietä jo 50 vuotta sitten, kun Porkosen rautamalmi oli löydetty. Nyt rautatietä puuhataan osaksi liikennevirtaa, joka suuntautuu Koillisväylän kautta Japaniin, Kiinan ja Kaakkois-Aasian mahtimaihin.

Riippumatta siitä, mitä kautta rautatieyhteys tehdään, junan liikuttamiseen tarvitaan jatkuvasti sähköä. Tämä sähkön voisi tuottaa vesivoimalla, johan on yhdistetty tuulivoima.

Tuulimylly padolle ja sen virralla pumpataan vettä takaisin padon yläpuolelle. Sillä tavalla liikenne menisi ikään kuin vihreää linjaa pitkin.

Lähienergialla kulkevat junat voisivat mennä Kitisen vartta nelostietä seuraillen kohti Jäämerta tai Kemijoen vartta koilliseen tähtäimenä Vienan meri. Tämä vaihtoehto vaatisi uusien vesivoimalaitosten perustamisen.

Eelis Pulkkinen
Raanujärvi

» Sähkön voisi tuottaa vesivoimalla, johon on yhdistetty tuulivoima.«

EELIS PULKKINEN

Onko Faballa tietoa?

Mistähän mahtaa johtua lehmien ja hiehojen huono tiinehtyvyys viimeisen 1,5 vuoden aikana? Siemennysajankohta on oikea, ruokinta ja hoito ok, samoin on hoidettu 30 vuotta.

Siementäjät ovat ammattinsa osaavia, sitä en epäile. Epäilykseni kohdistuu sperman laatuun, pakastukseen tai laimennukseen. Onko sillä saralla tapahtunut jotain häikkää tai onko spermaa riittävästi pillissä?

Toivon, että Faba tutkii asiaa pikaisesti, sillä jossain on vikaa. Ennen meillä oli 1,5 siemennystä/poikiminen, nyt luku on 2,7.

Tilalle tulee todella kalliiksi, kun joutuu siemennyttämään näin paljon. Onko toisilla tiloilla samansuuntaisia kokemuksia?

Huolestunut

Vapaata keskustelua

Rasismikeskustelut ja eurohiljaisuus on tiedotusvälineiden keino pitää perussuomalaisten kannatus aisoissa.

Vapaa media

Vapaus sanoa

Suomessa on sananvapaus. Presidentti saa toivottaa uudenvuoden puheessaan Jumalan siunausta, jos tahtoo.

Kaunista

Luonnon kiertoa

Eiköhän veden metsästä irrottamasta hiilestä, sen kulusta vesistöön ja haihtumisesta ilmaan, ole kysymys vuosituhantisesta ilmiöstä.

Ei tutkija

Saako sakottaa?

Saako moottorikelkkakerhon puheenjohtaja kirjoittaa minulle sakon jos jään kiinni luvattomasta kelkkailusta moottorikelkkauralla?

Kelkkailija

Oikea järjestys

Sosiaali- ja terveyspalvelujen alueellisista rahoittaja-järjestäjistä (EVA ja THL) ensin laki, sitten vasta kuntarakennelaki.

Ei nimimerkkiä

Pedoista

Mikä muu se voi olla kuin metsästysrikos jos karhunpesälle mennään sorkkimaan ja koiralla haukutetaan metsästysajan ulkopuolella.

Karhukoira

Pedot kuuluu erämaihin. Kyllä jokainen puolustautuu jos karhu hyökkää kimppuun.

Kuurankukka

Hallitusten petopolitiikka tappaa poroelinkeinon. Puolet vasoista pedoille.

Viherterroria

Olen asunut täällä peräkylillä susien ja karhujen keskellä koko ikäni, eikä ne pelota yhtään. Arkajalat muuttakoot maalikyliin.

Petojen ystävä

Voisiko joku minulle rautalangasta vääntää, miksi susi pitää heti ampua, jos eksyy pääkaupunkiseudulle? Täysin vaarattomia ihania otuksia.

Ei nimimerkkiä

Kysymys

Kysymys Amie Aallolle. Kuinka saataisiin hevosharrastajat ym. vastikkeetta toisten maita käyttävät ”verolle”, jos ei täysimääräisesti voi tiluksia hyödyntää?

Ei nimimerkkiä

Yleltä haluaisin kysyä, onko meidän ihan pakko juuri tehdä kasvojenkohotuksia? Ei oikein olisi maksajalla nyt varaa.

Pohjan Akka

Hyvä työ

Mikolle hatun nosto siitä, että on tehnyt kanalastaan vielä paremmin ja kana ystävällisemmäksi, kuin tiukimmat tukiehdot vaatii MT4.2.).

Onnea ja menestystä

Äänestys

Kyllä uusi äänestys EU-jäsenyydestä olisi Suomessakin paikallaan. Valtiojohto pullikoi vastaan peläten, että tulos olisi kielteinen. Diktatuuria.

Aku

Samaa mieltä

Olipa järkevä kirjoitus Seppo Laineelta ja Ville Hakalalta Valion toiminnasta. Näin mekin tavalliset tuottajat ajattelemme.

Ei nimimerkkiä

Nimimerkki Kummalista. Olen samaa mieltä. Pistorasiasta pitää tulla sähköä, mutta vesi- ja ydinvoimaa ei saa rakentaa. Ruokakin pitäisi tuoda, ettei tulisi ympäristöhaittoja.

KM

Tilakoko

Vain suuriko kaunista ja tehokasta? Ajan trendin mukaan hankintahakkaajat, pienkarjat ja sirkkelisahurit pois.

Elintilaa kaikille

Pienen karjatilan asuja ei ole ”harrasteviljelijä”, vaikka käy ”kylillä” töissä. Pakko, elääkseen. Hänkin pitää maaseutua asuttuna, vastaisen varalle.

Yx

Ota kantaa tekstiviestillä

■ Harmittaa, suututtaa, ilahduttaa, ihmetyttää?

■ Jaa mielipiteesi muiden lukijoiden kanssa lähettämällä se tekstiviestillä numeroon 173 172.

■ Viestin enimmäispituus on 160 merkkiä ja yhden viestin hinta 50 senttiä.

■ Viestin alkuun tunnus MT LU.

LUKIJAN PIIRROS

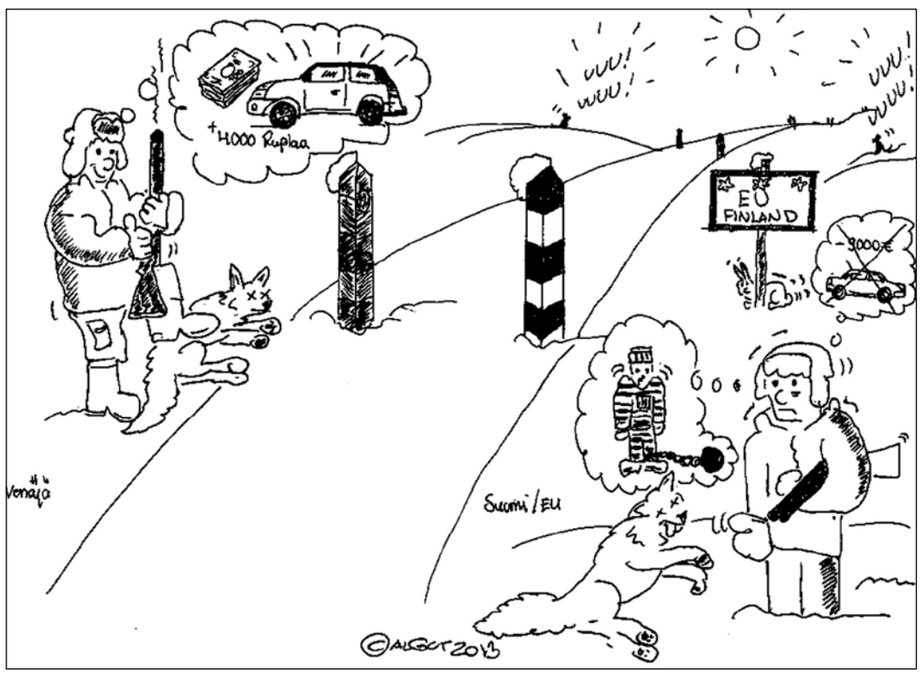

VIERASKOLUMNI

Vilkasta liikennettä rajalla

Viisikymmentä vuotta sitten kirjoitti Kymenlaakson matkailuyhdistyksen puheenjohtaja Kauko Niinisalo Virolahden osuusliikkeen 60-vuotisjulkaisussa ”Virolahti sanoin ja kuvin”: ”Vaalimaan tulliasema, Idän portti, jonka kautta tapahtuva maantieliikenne Suomen ja Neuvostoliiton välillä on hyvinkin vilkasta”. Ja edelleen: ”Maantiellä liikkuvat ulkomaalaiset autot ovat virolahtelaisille -- jo hyvin tuttu näky”. Rajan ylitti vuoden aikana 435 henkilöautoa ja noin 900 bussia. Matkustajia rajan yli kulki 24 600, joista peräti 7700 oli ulkomaalaisia.

Itse kävin tuolloin koulua Virojoella, jonne kuljin Vaalimaan kautta.

Eipä mieleeni silti ole jäänyt ”vilkas rajaliikenne”, vaikka tilaston mukaan päivässä meni yksi henkilöauto, parhaina kaksi – todennäköisesti vuorotellen kumpaankin suuntaan.

Muutoinkin Virolahti sanoin ja kuvin on kiinnostava ja hyvä ajankuva. Myymälöitä oli 13, lisäksi kahvila ja kaksi myymäläautoa.

Kunnanlääkäri Markus Elfving toteaa, että Virojoki tarvitsisi vesijohdon ja viemärilaitoksen. Yksi lääkäri hoiti koko kunnan 6000-päisen asujaimiston.

Kouluissa ”Oppilaiden ruokailuvälineitä on onnistuttu täydentämään siten, että nyt on jokaisella veitsi, haarukka ja lautanen”, vuonna 1962!

Rovasti Lauri Leikkosen omasta harrastuksesta johtuu, että osuuskaupan historiikissa on hyvin suojeluhenkinen kirjoitus seudun petolinnuista. Taisi Leikkonen kirjoittaa innostuneempana linnuista kuin seurakunnan tilasta!

Nykyaika rynni jo maaseudullekin. ”Siirtomaatavaraosastolla tavarat ovat hyvin esillä ja osa niistä ostajien puolelle asetettuina, sillä myynnin jouduttamiseksi ostajien sallitaan itsekin valita hyödykkeet.”

Jo silloin ”nykyajan kiireinen elämän rytmi on tuonut mukanaan hermostuneisuutta, mikä vaikuttaa rauhallisempaankin eläjään.”

Kunnalliskotiin lahjoitetaan vanhusten iloksi televisio, ja sellainen näkyy myös verkkojaan paikkailevan ammattikalastajan selän takana.

Ajat ovat todella muuttuneet. Nyt Vaalimaan raja-asemalla pidetään vilkkaana sellaista päivää, jolloin matkustajia on yli 10 000. Koko viime vuoden saldo oli 3,5 miljoonaa matkustajaa ja 1,5 miljoonaa ajoneuvoa –jonot yltävät pahimmillaan Haminaan asti! Nykyiset koululaiset kyllä huomaavat rajaliikenteen. Perin harva matkaaja silti asioi Virojoella, vaikka liikenne jyrää aivan kylän vieritse.

Virolahden osuusliikkeen 100-vuotishistoriikkia ei tullut. Jo vuonna 1984 Virolahden osuusliike sulautettiin haminalaiseen Ympyrään. Eipä ole sitäkään enää: tämän vuoden alusta Ympyrä ja kouvolalainen Ympäristö yhtyivät Kymen seudun osuuskaupaksi. Sillä on kaksi myymälää Virolahdella, toinen keskustaajamassa Virojoella ja toinen Klamilassa.

Tässäkin, kuten aina liike-elämässä, pitää kysyä, kenen etua jatkuva suuruuden tavoittelu oikein ajaa?

SEPPO VUOKKO
on luontokirjailija Savitaipaleelta.

VERKOSSA SANOTTUA

Kaasun ja etanolin tankkaus kiinnostaa

Bensiini- tai dieselautojen muuntaminen kaasukäyttöiseksi kiinnosti montaa lukijaa (”Kaasuautoilua ei juuri tunneta”, MT:n verkkosivuilla 5.2.).

”Eihän se kaasuautoilu kiinnosta ku ei saa sitä kaasua mistään, eikä kyllä saa E85:ttäkään, joten autoilijat on pakotettu ajamaan bensalla tai dieselillä käytännössä koko Suomessa poislukien etelän suuret kaupungit”, huomauttaa Ku ei oo tarjontaa niin ei oo.

”Tänä vuonna saadaan useita uusia tankkausasemia. Sekä Gasum, että alueelliset biokaasuhankkeet pystyttävät uusia tankkauspisteitä eri puolille maata”, ilmoittaa Täyttä kaasua.

Uusista tankkausasemista saa lisätietoa osoitteessa: http://www.biokaasuauto.fi/blog/uusia-tankkausasemia-luvassa

”Ei se oikein kiinnosta jos auto on noin 1 000 euron arvoinen, ehkä siitä ei saa myydessä sitäkään... Muttei sitä juuri kannata romuttaakaan, koska ajan alle 5 000 km per vuosi. Lisäksi tämä auto on täysin kelpo vielä, kun sitä on korjattu ja laitettu kaiken aikaa”, järkeilee Ei oo heleppua.

Esa muistuttaa, että maailmalla kaasuautoilu voi olla arkipäivää.

”Täällä Thaimaassa suurin osa ammattiliikenteessä olevista ajoneuvoista käyttää kaasua, taxit, bussit, rekat. Myös yksityisautoihin saa asennuksen halvalla, sekä myydään myös uusia autoja kaasulaitteistolla.

Nestekaasu on täällä halpaa, 7,5 euroa 16 kilon pullo.”

Viikon toinen uutinen vaihtoehtoisista polttoaineista, eli St1:n ilmoitus etanolitehtaan rakentamisesta Kajaaniin (”St1 aikoo tislata etanolia sahanpurusta”, MT:n verkkosivuilla 5.2), herätti joissakin innostusta.

Erkki kirjoittaa: ”Nyt on hyvä syy tankata St1-asemilta. Tämä on hyvä suunta, jos vienti ei vedä niin vähennetään tuontia.”

Jokkeri suhtautuu sahanpuruetanoliin varauksellisemmin.

”Kannattaa muistaa, että bioetanolin tuotantoon soveltuu vain osa eloperäisestä aineesta. Biokaasua eli metaania voitaisiin tuottaa luonnollisella mätänemisreaktiolla lähes mistä vain eloperäisestä aineksesta.”

”Suomessa viljeltiin aiemmin sokerijuurikasta todella paljon. Miksei aloiteta uudelleen ja tislataan juurikkaista etanolia?” kysyy Timo.

Susikeskustelu jatkuu

Keskustelu susista jatkui edelleen vilkkaana eri uutisten, mielipidekirjoitusten ja pääkirjoituksen (MT 4.2.) yhteydessä. Kärjekkäiden kirjoitusten rinnalle alkoi ilmestyä maltillisempia, kiivailuun kyllästyneitäkin kommentteja.

”Olisi kuultava niitä maan hiljaisia, jotka ovat asuneet 15–20 vuotta susialueella, eivätkä ole huutamassa kurkku suorana”, ehdottaa 15 vuotta susia, ei ongelmia.

”Toivoisin asiallista keskustelua susien ja riistaeläinten tilanteesta.

Emme ole osanneet kytkeä yhteen riistakantojen säätelyä ja petopolitiikkaa. Nyt on rauhassa keskusteltava asia ja sovittava linjaukset. Peräänkuulutan myös metsästäjäjärjestöiltä laittomuuksiin puuttumista tiukalla otteella. Tässä urakassa voisi Maaseudun Tulevaisuus olla rehellisesti tasapuolisella asialla,” kirjoittaa Metsästäjä vm 62.

Mies susialueelta toivoo vastakkainasettelusta päästävän eroon.

”Tilanne on hyvin sekava maamme maaseutukylissä. Väestö on jakautunut kahteen vastakkaiseen leiriin, jotka ovat toisilleen vihamielisiä. Hyvät naapurien väliset yhteistyökuviot ovat loppumassa. Yksityisteiden käyttö, teiden linkous ja monet muut asiat eivät suju entiseen malliin. Metsästysseurojen sisällä on ristivetoa. Irtisanotaan vuokrasopimuksia, jos jäsenet eivät ole samaa mieltä maanomistajien kanssa. Tällainen elämänmuoto ei ole hyväksyttävää kenellekään, jos joka aamu heti herättyä on sapen maku suussa. Mikäli maaseudun väki saisi omille vaatimuksilleen päättäjien taholta ymmärrystä, niin tilanne saattaisi vähitellen tervehtyä.”

HENRIK SCHÄFER